

Liber Primus

De viro occiso. pro quo pueris superstitibus actio prohibetur

I vir occisus fuerit: q̄ pueros tres v̄l plures habuerit: ⁊ vir
¶ vnus pro eo iudicialiter impulsat⁹ fuerit. et euaserit vt ius
dictauerit: sibiq; super eandem querimoniā vera satisfactio
facta fuerit: non debet impofterum ab ijs pueris pro eodem homi
cidio infestari

De iuramentis absq; pena. et de impedimento iurantis

I vir alteri iurare debet coram iudicio digne et sine pena.
¶ potest bene supraponere et deponere absq; licentia iudicis.
per hoc nihil amittit. ¶ Si etiā iuramenta promissa ve
nerint super diem ligatum ⁊ feriatum. hec iudex protrahere potest
super alium diem iudicalem: qui venerit extra dies ligatos.
¶ Etiā si vir balbutiēs v̄l alter: seu testis aliquis fuerit impedit⁹.
Ita q̄ imperfecte suum dixerit iuramētum. Ille seipsum emēdare
valeat: quotiens impeditur. ⁊ manebit de huiusmodi melioratione
sine damno

De repetitione penarum per iudicem

Quando iudex extorquet suam penam v̄lterius: nec aliquam
¶ aliam. super hāc penam potest extorquere: et si vir bona iu
dicialiter alloquitur vt iuris est: aut hereditatem. p̄ eo non
indiget iudici quicq; dare: cum ipse iustitiā tenetur iuuare. et si hō
suam querelam. tenere promiserit. Hoc autem interim per bonum
pacis medio tempore concordatum fuerit: pro eo non plus amittit
q̄ iudex acquirat suam penam.

De inuita querela ad quā nemo potest coartari

I vir vulneratus aut trucidatus fuerit et cōqueri noluerit
¶ Iudex ipsum. nec ad aliquam querimoniam. compellere p̄t
v̄ltra suam voluntatem.

De bonis proscripti. aut ad mortem sentētiati.

I vir proscriptus aut ad sententiam mortis: iudicatus: seu
¶ condemnatus fuerit: nullus sua bona habet recipere: ⁊
sui heredes veri

De bonis mortui ad successores deuoluendis